

MINAĆ SIĘ (4) *vb pf*

Zawsze sie.

fut 3 pl m pers miną się (2). $\diamond$ *praet 3 sg m* minął się (1). $\diamond$ *con 3 sg n* by się minęło (1).

Sł stp brak, Cn s.v. mijam się, Linde XVI(XVIII) – XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. mijać się.

1. *Przejsć, przejechać obok kogoś; wyminąć się z kimś (3)* : Bo gościniec wtarty/ że sie y trzey miną
RejWiz 180v.

Przen: Zawieść się (1) :

*Zwrot: »minąć się z nadzieją« (2): RejZwierz 33; Przeciw tobie [Bogu] ízaleni buntować fye śmieią/
Rozczęli rádę/ ále miną fye z nádzieią. KochPs 29.*

2. *Nie zauważyć kogoś w czasie wzajemnego przechodzenia obok siebie; aberrare Cn [z kim] (1)* : gdy
chłop iedzie w drogę/ Zrzebię zá nim rze goniąc/ Kobyłkę niebogę/ Ten woła czeczau czeczau/ by
mu nie zginęło/ Abo by sie w wąwozie gdzie z nim nie minęło. *RejFig Dd4.*

Formacje współrdzenne cf MIJAĆ.